

Ѡ იѡანна Сტო ელგოცითკობანი.

Зა მ. (ე, მ - ს).

Рече гдѣ: къ сеѣ: видиته, икона никооже побъзла єстъ; се міръ по нѣмъ идентъ. Бахъ же иконы єллини ѿ пришедшихъ, да поклонятсѧ въ праѣдникъ: си оубо приступиша къ філіппу, иже вѣ ѿ видисайды галілеїскій, и молахъ егъ, глаголюще: господи, хощемъ ииса видѣти. Пріидѣ філіппъ и глагола иандрею: и паки иандреѣ и філіппъ глаголаста иисови. Иисъ же ѿвѣща има, гла: пріидѣ часъ, да прославитсѧ си члвѣческій: амнъ, амнъ глю вѣмъ: аще зѣрно пшенично падъ на землю не оумретъ, тѣа єдинно пребываєтъ: аще же оумретъ, многъ плодъ сотворитъ: любляй душу свою, погубитъ и: и иенавиджай душу свою и въ мірѣ симъ, въ животѣ вѣчный сохранитъ и: аще ктѣ мнѣ слѹжитъ, мнѣ да послѣдуетъ: и идѣже єсть азъ, тѣи и слѹгла моя вѣдетъ: и аще ктѣ мнѣ слѹжитъ, почтитъ егъ ф҃іцъ моя: ииѣ дшь моя возможтица и чтѣ речу; Оче, спаси мѧ ѿ часѣ сего: но сего ради пріиндочъ на часъ сей: Оче, прослави имѧ твоѧ. Пріидѣ же гласъ изъ небесъ: и прослави ихъ, и паки прославлю. Народъ же стоялъ и слышавъ, глаголахъ: грому вѣстъ. Ини глаголахъ: агглъ глагола ємъ. Овѣща иисъ и рече: не менѣ ради гласъ сей вѣстъ, но народа ради: ииѣ сядъ єстъ міръ симъ: ииѣ инаѣ міра сего изгнанъ вѣдетъ вонъ: и аще азъ вознесенъ вѣдъ ѿ земли, всѣ приблекъ къ сеѣ. Си же глаше, назнаменъ, коею смѣртию хотѧше оумрети. Овѣща ємъ народъ: мы слышахомъ ѿ закону, икона христосъ пребываєтъ во вѣки: како тѣ глаши: вознестица подобаетъ си члвѣческомъ; ктѣ єстъ сей си члвѣческій; Рече же има иисъ: єшь мало времѧ свѣтъ въ вѣсъ єстъ: ходите, доидеже свѣтъ имате, да тмѧ вѣсъ не иметъ: и ходѧй во тмѣ не вѣстъ, камо идентъ: доидеже свѣтъ имате, вѣрѹйтъ во свѣтъ, да синове свѣта вѣдете.